

## DE STRUISVOGEL EN ZIJNE EIJEREN.

---

Talrijk zijn de voorbeelden der ouderlijke zorg van de vogelen voor hunne jongen, zelfs nog alvorens deze het ei verlaten hebben. Doch, naar mate die voorbeelden talrijk zijn, zijn ook de weinige gevallen waaruit juist het tegendeel schijnt te blijken, des te vreemder en zonderlinger.

Het is evenwel ligt mogelijk, dat een grondig onderzoek dikwerf leeren zal, dat dit gebrek aan zorg werkelijk slechts schijnbaar is; het volgende voorbeeld kan hiervan ten bewijze strekken.

Het is eene zeer verspreide meening, dat de struisvogel zijne eijeren in het zand der woestijn legt, om deze door de zon te laten uitbroeijen. Zulke struisvogeleijeren zijn dan ook inderdaad daar gevonden, ofschoon toch tevens bekend is, dat althans in minder warme streken deze vogels hunne eijeren zelve uitbroeijen.

Onlangs heeft GEORGE BYAM, een reiziger in Zuid-Amerika, de oplossing dezer tegenstrijdigheid gevonden.

De Amerikaansche struisvogel (*Struthio Rhea L.*; *Rhea americana*) bouwt een groot nest op den grond, door het omringende gras naar beneden te trekken, zoo dat men het eerst in de onmiddellijke nabijheid ontwaart. Het wijfje legt drie of vier eijeren en draagt een daarvan op eenigen afstand van het nest, het aan zijn lot overlatende. Gedurende het grootste gedeelte van den nacht zit het op zijne overige eijeren, terwijl het mannetje des daags dezen ouderpligt op zich neemt. De bestemming nu van het naar buiten gebragt ei getuigt van eene hoogst opmerkelijke voorzorg des vogels. Eenige dagen namelijk voor het einde der bebroeiing, gaat de struisvogel naar dit afgezonderde ei toe, en klopt het open. Dadelijk wordt het dan in beslag genomen door eene soort van vliegen, die er hare eijeren in leggen, waaruit maden voortkomen, nog voordat de jonge struisvogels geboren zijn. Zoodra deze hunne schalen verlaten hebben, brengt de moeder hen naar het ei, waar zij hunnen eersten maaltijd vinden toebereid.